

РЕШЕНИЕ

№ 35550

гр. София, 29.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 27.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7567** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата ЗДвП.

Образувано е по жалба на Д. С. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 25-4332-003149/11.06.2025 година по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДвП на И. В. Й. полицейски инспектор в ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ СДВР, с която е наложена ПАМ- прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния и процесуалния закон, както и в противоречие с целта на закона. Иска се от съда същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, прави искане за отмяна на обжалваната заповед.

Ответникът - полицейски инспектор в ОПП-СДВР – в съдебно заседание се представлява от юрк. П., който прави искане за отхвърляне на жалбата, излагат се аргументи, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 02.06.2025г., около 04.45ч. в [населено място], по бул. „Л. шосе“ с посока на движение от [улица]към [улица], водачът Г. В. А. управлява МПС - „Фиат“ модел „П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с чуждестранно свидетелство за управление на МПС издадено от Г. номер ЕН4170195 без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в Република България, установено чрез

извършена справка за граничен контрол, че за периода от 01.01.2023г. до 05.06.2025г. лицето е напуснало територията на Р.България на 02.06.2025г. в 18.58ч. и се е влязъл пак на същата дата в 20.05ч.

За установеното нарушение на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП – български гражданин управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца, бил съставен АУАН серия ГА № 3824063/02.06.2025г.

Въз основа на АУАН, била издадена ЗППАМ № № 25-4332-003149/11.06.2025 от полицейски инспектор в ОПП-СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б."а" от ЗДвП. е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Видно от представените с административната преписка заповеди, с които са определени лицата, които следва да осъществяват контрол по ЗДвП., оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване, поради което съдът приема, че е мотивирана. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Процесната ЗППАМ е издадена въз основа на съставен АУАН. При наличието на АУАН, чиято презумптивна доказателствена сила, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не е оборена, административнонаказващият орган действа при условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка.

При издаване на процесната ЗППАМ не е допуснато нарушение на процесуалните правила.

За принудителните административни мерки /ПАМ/ има уредба в нормата на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Според нея, за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат ПАМ.

Според чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП. е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. В случая, е налице АУАН, с който е констатирано извършено административно нарушение. Въз основа на АУАН, е издадена ЗППАМ.

В процесната заповед е посочена като основание за налагане на ПАМ разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП., според която прекратява се регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно

средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Цитираната норма е съответна на словесното описание на извършеното нарушение, съдържащо се в оспорената заповед, където е посочено, че автомобилът, собственост на жалбоподателя, е бил управляван от български гражданин с чуждестранно национално свидетелство, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца. Административният орган е подвел нарушението под съответната правна норма и правилно е квалифицирал същото. Нарушението е безспорно доказано от направената справка за пътуване на лице, с която е установено, че Г. А. не е напуснал територията на страната е влязъл на територията на Република България на периода от 01.01.2023г. до 02.06.2025г. в 18.58ч. Нарушението е установено на 02.06.2025г. в 04.45ч., поради което е видно, че е управлявал МПС след пребиваване повече от 3 месеца на територията на страната, а именно две години и шест месеца, предвид на което доводите на жалбоподателя за недоказаност за неоснователни.

Съдът приема, че ПАМ е законосъобразно наложена на собственика на МПС, с което е извършено установеното от полицейските органи при извършената проверка нарушение. Възраженията свързани с това, че собственика на л.а. не е знаел, че лицето не е напускало страната за срок от повече от 3 месеца, не се приемат от съда. Следва да се посочи, че при насрочване на делото съдът е указал на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест за установяване на твърденията, посочени в жалбата. Въпреки това, жалбоподателят не е ангажирал каквито и да е доказателства в тази насока. В тази връзка, съдът приема посечените твърдения за недоказани.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ. Като писмено доказателство по делото е приет, без оспорване от страните, Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) със серия GA, № 3824063/02.06.2025г., издаден от мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДРВ. Актът е издаден от длъжностно лице в кръга на правомощията му по закон, по установения ред и форма, като в частта на установяването на положителен резултат, а именно управление на МПС от български гражданин с чуждестранно свидетелство за управление, без да е подменено след пребиваване повече от 3м. в Р.България, на посочените в акта дата и място, материализира удостоверително изявление на издателя си, т. е. отнася се до съществуването на факти, възприети лично от длъжностно лице – издател. Същият е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, който се ползва с презумптивна доказателствена сила за това обстоятелство съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

С оглед изложеното процесната ЗППАМ е законосъобразна и следва жалбата да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски в производството. В този случай присъждането на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд - София -град, III отделение, 79-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Д. С. С., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 25-4332-003149/11.06.2025 година по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДВП на полицейски инспектор в ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ СДВР.

ОСЪЖДА Д. С. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] да запрати на СДВР, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение и 5 /пет/ лева държавна такса за издаване на изпълнителен лист.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.